

Jumalattomalle ei kelpaa mikään

Väärämieliseksi tuomariksi syyttäminen

Jumalan kieltäjät kuten ateistit, evolutionistit ja vapaa-ajattelijat syyttävät Jumalaa jatkuvasti siitä, että tämä tuomitsee ihmisiä väärämielisesti kadotukseen. He perustelevat väitettään mm. sillä, etteivät kaikki ole kuulleet Raamatun kirjoituksista ja evankeliumista. Miten Jumala voisi tuomita tällaisia ihmisiä epäuskon tähden, kun nämä eivät voi häneen uskoa? Eikö Jumala ole väärämielinen tuomari, koska kuitenkin niin tekee?

On selvää, että sellainen Jumala olisi väärämielinen tuomari, joka tuomitsisi epäuskon vuoksi sellaisen, joka ei voi uskoa Jumalaan, koska Jumala ei ole ilmoittanut hänelle mitään itsestään. Miten kukaan voi uskoa sellaiseen näkymättömään, mistä ei ole mitään jälkeä tai todistusta olemassa? Tämä kirjoitus on syntynyt tekemään tyhjäksi tällaiset vastaväitteet ja järjen päätelmät, mitkä on nostettu Jumalan tuntemista vastaan. Jos joku vielä tämän selonteon jälkeen väittää Jumalaa väärämieliseksi tuomariksi, niin oma on syynsä sille, ettei ymmärrä selvää sanaa. Jumala tuomitsee ihmiset oikeudenmukaisesti ja oikeamielisesti riippumatta siitä, mitä nämä hänestä uskovat tai ajattelevat. Jumalaton on aina paennut Jumalaa eikä halua tulla valoon, ettei hänen pahoja tekojaan nuhdeltaisi ja ettei hän tulisi tuomituksi. Jokaisen on kuitenkin tultava lopulta esiin piilostaan ja tunnustettava syntinsä Jumalalle, kerrottava kaikille, että syytökset häntä vastaan ovat totta ja hän on syyllinen. Toisten synnit ovat ilmeiset ja tuomitaan tässä ajassa, toisten taas seuraavat perässä ja ne paljastetaan vasta viimeisellä tuomiolla, jolloin syntiä tehnyt karkotetaan pois Jumalan kasvojen edestä ja hän joutuu iankaikkiseen häpeään. Kuoleman jälkeen on myöhäistä katua syntejään ja pyytää niitä anteeksi. Ellei syntejä saa anteeksi tämän elämän aikana, ei niitä saa anteeksi koskaan. Syntien sovituksista ei lueta niiden hyväksi, jotka jatkavat paatuneina ja sydämensä kovuudessa kuolemaan asti kieltäen Luojansa.

Synti ja epäusko

Synti ei ole vain epäuskoa vaan synti on "harhaan menemistä" ja "ohi maalin ampumista". Synti on Jumalan tahdon vastainen ajatus, teko, sana tai laiminlyönti. Synti on liikettä: se on ajatusten liikettä Luojansa vastaan, kapinaa sitä vastaan, mikä on hyvää, oikeamielistä ja rakkaudellista.

Oikeamielisyyteen sisältyy oikeamielinen nuhtelu ja kuritus synnin vuoksi. Vanhempien kuritus lasta kohtaan tähtää siihen, että lapsi ottaa opikseen ja varjeltuu pahalta. Jos nuhteet ja kuritus eivät tehoa, niin sitten on oikeamielistä rangaista väärintekijää, ettei tämä satuttaisi muita tai itseään enempää kuin tekee. Viimeinen rangaistuskeinoista on ikuinen ero Jumalasta ja kadotukseen joutuvat vain ne, jotka ovat synnin peittämänä paatuneet ja jumalattomia tekoja tehneet katumatta syntejään sekä hylkäämättä niitä.

Yksi ryhmä ihmisistä ei ole koskaan kuullut kirjoituksista ja Raamatun Jumalasta. Heiltä Jumala ei odota uskoa Raamatun Jumalaan kirjoitusten perusteella. Hän on silti antanut todistuksen itsestään Luojana, sillä hänen viisautensa ja voimansa kirkkaus on nähtävissä luomakunnassa, mikä on selvästi tarkan ja älykkään suunnitelman tulosta. Kaikella on luomakunnassa käyttötarkoitus ja jokainen eliö soveltuu tarkoin sille määrättyä tehtävää varten. Myös (lähes) kaikki biologiset rakenteet vastaavat jotakin käyttötarkoitusta. Ihmisen häntäluu on elintärkeä lantioalihasten kiinnityskohta. Umpilisäke on immuunijärjestelmän toimiva komponentti.

Jumala tuomitsee sellaiset pakanat, jotka eivät ole kuulleet kirjoituksista kolmen V:n periaatteen mukaan. Epäuskosta Raamatun kirjoituksista kohtaan hän ei ketään sellaista tuomitse, koska kirjoitusten sanomaa ei voida uskoa, ellei kirjoituksista ole mitään kuultu.

Lainaan seuraavaksi omaa kirjoitustani "[Kirje Maunolle kadotukseen ja taivaaseen liittyen](#)"

sivulta 7:

"Jos Jumalan puhe olisi pelkästään Raamatun kautta tapahtuvaa, niin se olisi aika rajallista eivätkä mm. pakanat voisi koskaan kuulla mitään Jumalasta, elleivät ole kirjoituksista mitään kuulleet.

Pakanat tuomitaan omantunnon todistuksen mukaan. Jumala ei vaadi uskoa evankeliumiin tai kirjoituksiin, ellei niistä ole mitään tietoa eikä kukaan ole julistanut hyvää sanomaa. Daniel Nylund (joka on kanssasi samaa mieltä kadotuksesta ainakin minun tietääkseni, mutta joka kieltää veren evankeliumin) kirjoittaa kirjassaan Ajankohtainen 3 (julkaistu myös nimellä "Anna anteeksi") että Jumala tuomitsee ihmiset kolmen V:n periaatteen mukaan, jolloin tuomio voi olla oikeudenmukainen. Nämä ovat Valo, Vapaus ja Vastuu. Valo on tietoa Jumalasta ja vanhurskaudesta, mikä ihmisellä voi Jumalan ilmoituksen kautta olla. Tässä on muuten merkittävä rooli myös luomakunnalla, jonka loisto todistaa yleisellä tasolla Jumalan voimaa ja kirkkautta. Room 1:17ss. Sitten todistajana toimivat sisäinen oikeudentaju, (synnynnäinen ominaisuus) omatunto, kyky tuntee häpeää, jos ei ole paatunut ja pelko, minkä jokainen muistaa, kun on lähtenyt ensi kerran syntiä tekemään eli ollut tahallaan tottelematon. Moni syntiä tekevä tuntee, että joku ikään kuin näkee ja katsoo häntä, mikä on osoitus Jumalan läsnäolosta ja valvonnasta, luontaisesta pelosta, minkä Jumala on pannut ihmiseen. Tässä oli siis se Valo, mikä pakanoilla voi olla Jumalasta ja vanhurskaudesta, mikäli he eivät ole kuulleet todistusta kirjoituksista.

Vapaus on valita hyvän ja pahan välillä sen valon mukaan, mikä ihmisellä on. Jeesus on ainoa, joka on aina valinnut hyvän, muut ovat valinneet pahan ja synnin palvelemisen. Jes 7:14-16 Tässä kohden on syytä erottaa toisistaan vielä vääramielinen ja oikeamielinen pahan tekeminen. Esimerkiksi syntisten kurittaminen synnin vuoksi on rakkauden teko, jotta nämä ojentautuisivat totuuteen ja varjeltuisivat pahalta, eli kurittaminen synnin tähden on oikeamielistä pahan tekemistä. Myös rangaistukset synnin tähden ovat oikeamielistä pahan tekemistä. Jumala olisi vääramielinen tuomari ja valtias, jos jättäisi pahan rankaisematta ja päästäisi syntiset kuin koiran veräjämästä vaatimatta heitä tilille aiheuttamastaan kärsimyksestä itselleen sekä muille, mistä olisi voitu välttyä hylkäämällä syntiä ja tekemällä vain vanhurskautta. Syntiä ei kenenkään ole pakko tehdä ja tästä syystä vastuu synnistä on yksin ihmisen eikä lainkaan Jumalan tai jonkun muun tekijän kuten ympäristön, perintötekijöiden tai muiden luotujen vaikutus. Kiusaus ja viettely eivät anna oikeutta langeta, joten vastuu on yksin ihmisen.

Tässä tulimmekin jo siihen, mikä on vastuu. Vastuu tulee siitä, mikä on valo ja vapaus valita sen valon mukaan, mikä ihmisellä on. Koska ihminen voi tietää, mikä on vääramielistä pahaa, voidaan hänet vaatia myös vastuuseen tekemistään synneistä. Uskoa kirjoitusten Jumalaan kirjoitusten opettamalla tavalla Jumala ei vaadi muutoin kuin yleisen todistuksen kautta, jos kirjoituksista ei ole mitään kuultu. Näin evankeliumista tietämättömät pakanat voivat pelastua, jos ovat noudattaneet rakkauden suurinta käskyä näkymättömän armon vaikutuksesta ja hyljänneet epäjumalanpalvelemisen sekä synnissä vaeltamisen. Tämä on mahdollista jokaiselle, sillä Jumala antaa siihen kyvyn ja voiman, jos joku katu syntejään ja tahtoo niistä eroon. Jumala tietää valita jokaisesta kansasta ne, jotka tekevät vanhurskautta. Apt 10:34ss. Tämä ei tarkoita pelastumista omien tekojen mukaan sen enempää kuin mitä kristityt pelastuvat tekojen kautta, kun usko vaikuttaa niitä tekoja Pyhän Hengen voimasta. Kuollut usko on sellaista, mistä hyvät teot puuttuvat. Näin myös meidän kohdalla uskon teot tuovat vanhurskautuksen yhdessä lahjana saadun anteeksiantamuksen ja pyhän veren kanssa. Jaak 2:10-26 Tämä ei ole vastoin armosta uskon kautta pelastumista vaan täydentää sitä. Jumala vaikuttaa itse ne teot, mitkä me hänessä teemme, ja mitkä ovat myös edeltä valmistettuja hyviä tekoja, että me niissä vaeltaisimme. Kärkevimmillään tästä voidaan sanoa: "Kaikki meidän tekomme olet sinä Jumala tehnyt!" Jes 26:12"

Yhteenveto

1) Ei ole kuullut kirjoituksista ja Raamatun Jumalasta ihmisten kautta.

- Tuomitaan omantunnon todistuksen mukaan.

2) On kuullut kirjoituksista ja Raamatun Jumalasta.

- Tuomitaan edellisen lisäksi myös siitä, miten on suhtautunut kuulemaansa sanomaan.

Jumalan kieltäjien alhainen moraal

Olen selittänyt pakanoiden pelastumisen mahdollisuuden ateisteille monta kertaa, mutta he sivuuttavat selitykseni ja jatkavat perusteettomien syytösten esittämistä Jumalalle. He syyttävät Jumalaa väärämieliseksi tuomariksi, koska tuomitsee pakanat epäuskon tähden helvettiin, vaikka nämä eivät ole kuulleet koskaan Raamatun kirjoituksista ja evankeliumista. Jumala ei näitä pakanoita kuitenkaan epäuskon takia kadotukseen tuomitse, koska hän ei ole väärämielinen tuomari, joka vaatii ihmiseltä sellaista, mihin tämä ei kykene. Jos joku ei ole kuullut todistusta Raamatun Jumalasta, niin Jumala tuomitsee hänet yleisen todistuksen perusteella kadotukseen tai pelastaa armosta taivaaseen.

Ateistit osoittavat surkean moraalinsa siten, että jatkavat aiheettomien syytösten esittämistä Jumalalle, vaikka heidän perustelunsa kumotaan kerta toisensa jälkeen.

Ihmisen vapaa tahto

Yksi asia, mitä ateistit eivät huomioi, on ihmisten vapaa tahto. Vapaan tahdon vuoksi ihminen voi tehdä hyvää tai pahaa eikä Jumala pakota ketään kumpaakaan tekemään. Näin ihminen on yksin vastuussa siitä, mitä elämänsä aikana tekee: hyvää tai pahaa.

On olemassa lakikokoelma yli kaikkien muiden. Se on kymmenen käskyn laki. Tämän lain kanssa pitävät yhtä kultainen sääntö ja rakkauden kaksoiskäsky. Jos jokainen noudattaisi näitä lakeja, niin kukaan ei tekisi syntiä eikä kadotusta tai mitään muutakaan rangaistusta synnin vuoksi tarvitsisi olla olemassa. Koska ihmiset kuitenkin tekevät syntiä eli rikkovat lain osoittamaa Jumalan tahtoa vastaan, on rangaistus silloin hyvä ja oikeamielinen asia. Olisi väärämielistä jättää rankaisematta syntiä ja antaa sen lisääntyä Jumalan puuttumatta asioihin.

Jumalan pitkämielisyys odottaa

Jumala kärsii ihmisten syntejä määrääaikaan asti. Jumalattomat ihmiset täyttävät kaiken aikaa syntiensä mittaa ja kun se on täynnä, niin silloin Kristus saapuu takaisin tuomitsemaan jumalattomia ihmisiä ja hävittämään pahat maan päältä. Tämä on pelkästään oikeudenmukaista hyvää ja rakkauden sekä armeliaisuuden osoittamista hyviä ihmisiä kohtaan, jotka varjeltuvat näin pahojen teoilta sekä mielivallalta. Jumala on tässäkin suhteessa äärimmäisen hyvä, kun pelastaa vanhurskaat, mutta tuomitsee syntiset ja jumalattomat ikuiseen kadotukseen.

Sapatti

Miten sitten pakanat voivat noudattaa kymmentä käskyä, rakkauden kaksoiskäskyä ja kultaista sääntöä, jos eivät ole kuulleet niistä mitään? Selitin senkin aiemmin. Kaikkia muita käskyjä voidaan noudattaa Jumalan yleisen todistuksen ja ihmisen sisään rakennetun oikeusjärjestelmän kautta paitsi sapatin viettämisen käskyä. Sen rikkomisesta omatunto ei

syitä, ellei siitä ole kerrottu ihmiselle, että Jumalan on pyhittänyt seitsemännen päivän ihmisten lepopäiväksi ja luomistöiden muistelemisen päiväksi. Yksi merkitys lisää sapatin viettämiselle on se, että Herra vapautti Israelin Egyptin orjuudesta. Tämä on vertauskuvallista puhetta siitä, miten Jumala on vapauttanut kristityt ja muut lapsensa synnin orjuudesta.

Lepo on ihmisen luonnon oikeus. Jokainen ihminen joutuu lepäämään työn teon ohella, jotta jaksaa tehdä lisää töitä. Tästä syystä sapatin käskyä ei tarvitse ilmoittaa pakanoille pelkän levon vuoksi vaan pikemmin sen vuoksi, että se on Herran päivä eli Jumalalle pyhitetty Herran palvomisen päivä ja luomistöiden muistelun päivä.

Rikosta täytyy seurata rangaistus

Ei siis ole mitään perustetta sille, miksi Jumala ei voisi tuomita kaikkia ihmisiä oikein ja myös tekisi sitä. Jumala, joka ei tuomitse väärämielistä pahuutta eli syntiä, on itse saatana, joka haluaa, että synti jatkaa kulkuaan ja lisääntyy jatkuvasti. Saatana jättäisi myös syntiset rankaisematta, mutta ei tee mitään heidän pelastamisensa eteen. Jumala ei ole niin kuin saatana, sillä hän rankaisee syntisiä, mutta on valmistanut myös pelastuksen pois syntien vallasta ja sitä seuraavasta tuomiosta. Ellei Jumalan tarjoama ilmainen lahja kelpaa jumalattomille, niin ei se ole Jumalan syy, ettei kelpaa vaan jumalattoman oma syy.

Ihminen on paha ja syntinen

Jumalattoman ihmisen käsitys omasta itsestään ja ihmisistä on väärä. Hän pitää ihmisiä hyvinä olentoina moraalin ja siveyden kannalta. Siveyden osalta monet pitävät säädyllisyyttä ja siveyttä pahana asiana, mutta pornoa ja huoraamista hyvänä asiana. Näin pahasti voi ihmisen omatunto ja pyrkimys hyvän tekemiseen heittää kuperkeikkaa. Sama tilanne vallitsee kaikilla muilla synnin osa-alueilla.

Kun ihmistä tutkitaan tarkemmin, niin hänen sydämensä ajatukset ja elämä paljastuu äärimmäisen pahaksi. Ihminen valehtelee, koska siitä on hyötyä hänelle. Ihminen harjoittaa henkistä ja fyysistä väkivaltaa, koska siitäkin on hänelle hyötyä. Ihminen nauttii päihteistä, pornosta ja väkivaltaiviihteestä, koska pitää niitä asioita hyvänä. Ihminen pettää lähimmäistä, valehtelee, varastaa ja tekee vääryyttä kaupanteossa, koska saa siitä taloudellista tai muuta hyötyä. Ihminen etsii omaa mainetta ja kunniaa eikä välitä kovinkaan paljon lähimmäisistään. Hän on valmis tekemään toiselle pahaa saadakseen hyötyä itselleen ja kiivetäkseen ylös hierarkiassa.

Ihminen on omahyväinen pikku piru ja itsekäs sekä ylpeä olento, joka on huumaantunut omasta viisaudestaan ja kauneudestaan: tai niin hän ainakin luulee itsestään, että on kaikkea sitä. Ihminen voi teeskennellä ja nöyristellä, tuntee huonommuutta ja heikkoutta, pitää itseään rumana ja lihavana, tyhmänä ja epäonnistuneena, mutta yhtä kaikki hän on uhriksi tekeytyessäänkin kiero kuin käärme eikä osaa osoittaa pyyteetöntä lähimmäisen rakkautta toisille vaan on aina vaatimassa hyvää itselleen muiden kustannuksella. Todella harvassa ovat ne ihmiset, jotka ovat valmiita luopumaan omastaan toisten hyväksi ja antavat vaikka henkensä sen edestä, että joku tuntematon saa elää. Jos näitä ihmisiä on, niin on syytä pitää heitä sisäisen ihmisensä puolesta juutalaisena eli uudestisyntyneenä Jumalan lapsena, sillä vain hänen armonsa voi vaikuttaa sen kaltaista rakkautta, mikä ei vaadi mitään takaisin vaan antaa jopa oman henkensä lähimmäisen edestä.

Yleensä nämä ihmiset ovat kuitenkin sellaisia, että antavat henkensä jonkun "hyvän" edestä, mutta kovin harva on valmis antamaan henkenä "vanhurskaan uskovaisen" edestä tai "syntisten" edestä. Niin Jeesus kuitenkin teki ja uskovainen voi tehdä saman hänen voimallaan. Ehkä kaikki henkensä lähimmäisen puolesta uhraavat ihmiset eivät sittenkään ole uudestisyntyneitä Jumalan lapsia, vaikka hyviä ja jaloja ihmisiä ovatkin? Jeesus käski kutsua myös hyvät hääaterialle eli saamaan syntejä anteeksi ja pelastumaan. Matt 22:12

Yksikään varttunut ihminen ei ole välttynyt syntiä tekemästä, joten parhainkin meistä on hyvistä pyrkimyksistään huolimatta Jumalan kirkkautta vailla ja tarvitsee syntien anteeksiantoa sekä mielenmuutosta. Luuk 13:1-5, Room 3:23

Jumalattomalle ei mikään kelpaa

Jumalattoman äärettömän paha sydämen laatua osoittaa se, että hän syyttää Jumalaa siitä, kun tämä ei ketään jumalatonta pelasta. Jumala tahtoo antaa kaikille synnit anteeksi ja pelastaa heidät, joten turha on jumalattoman syyttää Jumalaa. Jos syntien anteeksiantamus ei kelpaa, niin pitääköön sitten syntinsä ja vastatkoon itse teoistaan.

Toinen tapa syyttää Jumalaa on se, että hän pelastaa "syntisiä" antamalla syntejä anteeksi: olisi oikeamielistä pelastaa vain hyvät ihmiset. Kun jumalattomalle sitten kerrotaan, että kaikki Jumalan lapset ovat uusina luomuksina "hyviä ihmisiä", jotka eivät syntiä uuden luomuksen puolesta tee, niin sitten jumalaton vaatii Jumalalta "syntisten" ja pahojen ihmisten pelastamista. Kun jumalattomalle sanotaan, että juuri sen Jumala tekee antaessaan syntiselle syntejä anteeksi ja vanhurskauttaessaan jumalattoman, niin se ei taaskaan kelpaa vaan Jumalan pitäisi pelastaa vain hyvät ihmiset tai sitten kaikki ihmiset.

Tekipä Jumala siis mitä tahansa muuta paitsi että pelastaa kaikki ihmiset, niin se ei jumalattomalle kelpaa. Itse asiassa hänelle ei kelpaa edes kaikkien ihmisten pelastaminen, koska hän haluaa kosta niille, jotka ovat häntä vastaan kunnolla rikkoneet.

Niin vain on, että ihminen on läpeensä mätä synnin pesä eläessään erossa Jumalasta. Ihmisen lihassa ei asu mitään hyvää vaan se hyväkin, mihin ihminen pyrkii ja mitä hän tahtoo, kääntyy jumalattoman sydämessä ja teoissa pahaksi, minkä ateistit puheillaan osoittavat. Ei ihme, että jumalattomat psykologit opettavat kaikenlaista roskaa, kun kieltävät vanhurskaan Jumalan ja ihmisen syyllisyyden, mikä antaisi jumalattomille mahdollisuuden kokea syntien anteeksisaamisen ja vapautuksen mieltä rasittavasta pahan ongelmasta.

Petteri Haipola 09.07.2006